

de la nasal > *margandó(n)*; i el canvi de sorda en sonora (*q>g*) i el de sonora en sorda (*d>t*) per una mena de metàtesi de la sonoritat, afavorida per la influència del NP *Anton*.

MARGE

Font del Marge, en el terme de Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà) (xxxviii, 137.7).

Font del Marge a Fígols de les Mines (Berguedà) (xxxviii, 197.11); *la Font del Marge*, a Serra de la Calderona (Camp de Llíria) (xx, 63.15).

La Marge, pda. Osseja (Alta Cerdanya) (xxiii, 29.19); cf. *DECat.* v 488a18 ss.

DERIV.

Margenada i bastants NLL menors, especialment gironesos i valencians (*DECat.* v, 488b8-16).

La Marginada (i *Borda de ~*) al peu de Santa Coloma d'Andorra (*E.T.C.* II, 13, 17) amb *-ada* succedani dels col·lectius en *-eda*, molt estès en la toponímia del cat. occid., com en *Canyada* o *Faiada* (*BDC* xxiii, 270).

Margeneda col·le. a la Garrotxa i Cardener (ib. 25-30).

Margenet NL menor, especialment valencià (ib. 31-35).

Margenós, dissim. en *Collet Barginós* a la Baga de Cerdanya damunt Riu del Pendís, entre el Coll del Pendís i Canals. Per a les variants *Marguinades* de l'Alt Pallars i Ribagorça, i *Marguinyo* veg. *E.T.C.* I, 126. 30

Cal Marjot, a Saldes (Berguedà) (xxxviii, 64.14). J.F.C.

-margo, V. *Vilamargo* (*Vila-*,ζ) *Marguà*, *Marguans*, V. *Marfà*

MARÍ

Derivat de *mar*; però, sobretot els de la 1ª sèrie, 40 vénen del NP *MARINUS* ja existent en llatí antic (Skok 103).

Compostos

I. *Vilamarí*, poble del municipi de Vilademuls (Gironès), situat a la vora de la riera de la Farga. I fou 45 NP d'un antic almirall català.

PRON. MOD. *bilamari* oït a Bàscara per Casacuberta (c. 1920).

DOC. ANT. 1362. *Villamarino* (Aebischer, *Top.*, 17).

Montmarí o *Castellmarí*, antic castell, un dels que 50 defensaven pel N. el de Llers (Alt Empordà), situat dins el terme de Llers, a la dreta de la Muga.

Puigmarí, a Maçanet de la Selva.

II. *Font de Marí*, NL antic del terme de Miravé 55 (Solsonès), documentat l'any 1038 *Fontem de Mari*,

en un document que Coromines llegí a l'Arxiu de Solsona.

Pla de Marí, a Benicolet (Vall d'Albaida) (xxxii, 168.15). *Casa Marí*, a Picassent (xxx, 195.2)

5 *Na Marins*, accident de costa de Son Cervera (Mapa Mascaró 30A11); *Cas Marins*, a Sant Josep d'Eivissa (xxxix, 11.2); *Can Marí*, a Campanet (Mallorca) (xl, 83.13; Mapa Mascaró 10A12); *Son Marí*, a Santa Margalida (Mallorca) (xli, 25.5; Mascaró 12H7 i Mapa del Cardenal Despuig); *Son Marinet*, a Santa Margalida (xli, 27.16; Mascaró 12H6).

Cal Marinoi, a Torà de Riubragós (Segarra) (xlii, 147.11)

Mas de Marín, a Albocàsser (Alt Maestrat) (xxviii, 15 9.5); *Mas de Marín*, a Benafigs (Alt Maestrat) (xxix, 85.21); *Alqueria de Marín*, a Vila-real (Plana Cast.) (xxix, 139.19); *Mas de Marí*, a Catí (P. Morella) (xxviii, 100.5); *El Pontó de Merín*, a Ontinyent (Vall d'Albaida); *La Mallà de Merí*, a Beniarrés (Comarca Alcoi) (xxxiii, 66.9); *Pla de Marino*, a Nules (Plana Cast.). Els d'aquest apartat són d'origen mossàrab.

Pla de(s) Marins, a Càlig (Maestrat) (xxviii, 115.10).

Mariner. Tossal de~ 1465 alt., 2k5 a l'O. del poble de Xodos, 300 metres més alt, i només 350 més baix que el cim de Penyagolosa; d'allà baixa un còrrec 100 me. més alt que el terrenal de Xodos amb Vistabella (mapa M. Teruel de Penyagolosa). És el lloc que vaig anotar com Mas i Cova de *Mariner* en el vol. II, amb l'explicació etimològica.

Mas de la Marina i *Barranc de la Marina*, a Culla (Alt Maestrat) (xxix, 68.25; 69.1); *Mas de la Marina*, a la Serra d'En Galceran (Alt Maestrat) (xxviii, 157.21).

Marines, municipi de l'Alt Palància, a la zona de 35 llengua castellana del País Valencià.

La major part dels noms de la sèrie II contenen el mot en el sentit secundari de lloc inundat, ple d'aiguamolls. *DECat.* v, 461b, 281ss, 462a341 ss.J.F.C.

MARIA

Del NP fem. Hi ha al·lusió a la parella evangèlica Maria /Marta, en la parella de NLL: *Vall de Marta* en el terme de Canet de Mar, i, 12 k. més enllà: *Vall de Maria*, afl. eq. de la Tordera, en terme de Tordera.

Anàlogament, *Serrat de Maria*, en el terme d'Odèn (Solsonès) (xxxviii, 152.7)

Del NP secular

Pas de Na Maria, a Orient (Mallorca) (xl, 14.4; Mapa Mascaró 9D5).

Clots d'En Maria, a Noedes (Conflent) (xxvi, 110.20; 111.12); *Mas d'En Maria* o *Maries*, a Tuïr (Rosselló) (xxvii, 78.80.10; presenten el cas (freqüent sobretot a Cat. Nord) del nom d'una pubilla, mantingut pels seus descendents mascles.